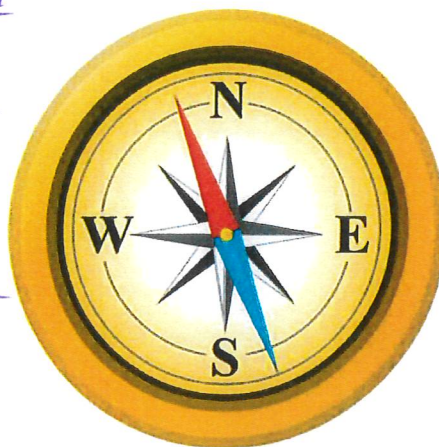

Den er fin med kompasset (G)

Den er fin med kompasset! Slå rommen i glasset
 og stik mig en kandis, allri^gth på en spoonⁿ
 Skønt få er vi nok til at ta' os en grog til,
 og Osvald og Rosa er bound for Rangoonⁿ
 Tra-la-la-la-la-la tra-la-la-la-la-la
 Tra-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la-la.
 Skønt få er vi nok til at ta' os en grog til,
 og Osvald og Rosa er bound for Rangoonⁿ

Vi letter med solen! Fra linjen til polen,
 er sømandens pige parat og fidél.
 Men jeg kendte en pige i Tjingatjuks rige,
 hvis elskov - guds dros – var som krudt og kanel.
 Tra-la-la-la- o.s.v.

Hun var slank som en lilje og sort som vanilje
 og pigens familie var sort som hun selv.
 Men alt har en ende, og slanger har tvende!
 Hun snød mig til sidst med den torsk til O'Neil^l.
 Tra-la-la-la- o.s.v.

Dog rører det den, som har fundet en nænsom^m
 og blåøjet pige nord-vest for Skælskør.
 Slå rommen i glasset, for hun er kompasset,
 der leder os hjem over skumslagene søer.
 Trala-la-la- o.s.v.

(stille - glidende - bekymret – men ikke for svagt)

Gik hyren i hajer ved Singapores kajer,
 da møder vi hendes bebrejdende blik.
 Da angre vi såre og knuser en tåre,
 ved trækspillet dulmende mørknings-musik
(Trækspillet dulmer)

(glade og fornøjede – drøn på)

Men hen under morgen fortryder vi sorgen,
 og håber på ny på en landgangs-taifun.
 Og ser I os lette, så trøst jer med dette:
 "Vi elsker Skælskør, men er bound for Rangoon".
 Trala-la-la- o.s.v.